

forslag, får kanalerne – ikke for altid, men for en afgrænset periode.

Nogle mener så, at den fjerde radiokanal er skræddersyet til Danmarks Radio, det mener bl.a. partiet Venstre, og andre har den opfattelse, at den fjerde radiokanal vil blive ædt op af udenlandsk kapital. Det viser noget om nuancerne i det her. Og der er jo kun én ting at gøre. Det er at lade os se: Hvad sker der? Vi siger, hvad kravene er, og så må vi bagefter finde ud af: Jamen hvem var det så, der kunne komme med det bedste forslag? Og det er vel at mærke ikke os, der skal gøre det, altså politikerne, men Radio-TV nævnet.

Selv har jeg overhovedet ikke nogen holdning til, hvem det er, der skal vinde. Det kan godt være, at det er en udenlandsk radio- eller tv-station eller nogle helt andre virksomheder fra udlandet, der kommer ind og byder. Det kan også godt være, at det er Danmarks Radio eller TV2. Det kan også godt være, at det er nogle aviser.

Under alle omstændigheder har jeg fået mange – eller jeg må nok hellere sige: på rygteplan har jeg hørt, at der er temmelig mange inden for dagbladsbranchen, der er meget optaget af både den fjerde og den femte radiokanal.

Så når hr. Søren Søndergaard siger, at med det her medieforslag er vi overhovedet ikke interesseret i aviserne, så er der to ting at sige. Den ene er: Det her forlig handler ikke om aviserne. Mit ansvarsområde som kulturminister er de elektroniske medier, og derfor er vi nødt til at holde os inden for det.

Men når det så er sagt, så betyder udbudet af den fjerde og den femte radiokanal, at den skrivende presse får en fantastisk chance for at gå ind at være med. Hvorfor skulle kulturredaktionerne, i samarbejde selvfølgelig med den avis, de er kulturredaktion inden for, ikke byde på den fjerde radiokanal? Så vidt jeg kan vurdere, har vi masser af kvalificeret arbejdskraft netop på kulturredaktionerne til at gå med ind og formulere et stærkt public service-indhold på den fjerde radiokanal.

Så er det blevet sagt, at den femte kanal overhovedet ikke eksisterer. Men for et lille års tid siden var vi alle sammen i den her sal næsten enige om, at den eksisterede, og vi var så tæt på et forlig. Vi forhandlede i måneder om netop den fjerde og den femte radiokanal. Så for 1 år siden eksisterede den femte radiokanal, og det gør den selvfølgelig stadig væk.

Hvad angår spørgsmålet om DR 2, synes jeg, det er vigtigt, at vi alle sammen tager et ansvar for, at vi rent faktisk har været med til at sige ja til oprettelsen af DR 2. Samtidig er det selvfølgelig et af de emner inden for medieverdenen, som giver anledning til meget irritation, fordi der er nogle mennesker, der ikke kan se denne kanal.

Vi har tidligere været enige om, at der er kun én vej at gå, nemlig at satse på digitalisering, for når vi først har fået digitaliseret de analoge kanaler, så kommer DR 2 ud til alle. Lige nu gør vi det, at vi bruger de lokale tv-frekvenser, som TV-Danmark ikke har sat sig på, til at sikre, at DR 2 kommer ud til lidt flere danskere.

Hvad skal pengene så bruges til? Indtægterne fra Danmarks Radio og TV2 stiger med 1½ mia. kr. i løbet af de næste 4 år. Det betyder, at i værste tilfælde stiger licensen med lidt under 100 kr. om året. Jeg siger i værste fald, for vi jo er enige om, at vi skal forsøge at lægge licensen om, så nogle af dem, der ikke betaler i dag, kommer til at betale. For det er da træls at konstatere, at der er et enormt potentiale, at der er en enorm mulighed for at få flere mennesker til at betale, uden at det indtil videre er lykkedes.

Så er der blevet spurgt: Kan vi nu være sikre på, at pengene bliver brugt til det, de skal bruges til, til film, til børneprogrammer osv. Og til det kan jeg kun sige: Der er akkurat lige så stor garanti for det, som der var i den gamle medieaftale. I den gamle medieaftale havde vi også øremærket nogle penge bl.a. til film. Men vi kan selvfølgelig ikke gå ind og blande os i programlægningen på de enkelte stationer; det forbyder hensynet til ytringsfriheden og hensynet til friheden på vores medier os selvfølgelig at gøre.

Men det er lige så klart, at det ville være torskedumt af vores public service-stationer, hvis de ikke gjorde det, de kunne, for at leve op til de ønsker, politikerne har formuleret, ikke mindst fordi man er afhængig af, at der er et flertal af politikere, der om 4 år vil være med til at sætte licensmidler af til stationernes fremtid.

Enkelte ordførere har haft bemærkninger til den politiske proces. Der spores lidt ærgrelse over ikke at være med, og det kan jeg sådan set godt forstå, for det er vigtigt og spændende at være med til at forme det her område. Hr. Jens Rohde har ikke været karrig med sine betegnelser af de politikere, som har været med til at lave medieforliget. Jeg tror, noget af det, man lærer af at være med herinde, er, at det er noget af det, man nok skal passe lidt på med, og så i